

РЕШЕНИЕ

№ 93

гр. Плевен , 18.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, II ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
публично заседание на двадесет и първи април, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Весела Л. Сахатчиева
Членове: Рени М. Спартанска
Красимир И. Петракиев

при участието на секретаря Вергиния Н. Петкова
като разгледа докладваното от Весела Л. Сахатчиева Въззивно гражданско
дело № 20214400500147 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и следващите от ГПК.

С Решение №260598/18.12.2020г. Пл.РС по гр. дело № 3632/ 2020 г. по
описа на същия съд ,е осъдил ПК“****“,с.***, Пл.област,
ЕИК***,представявана от Председателя ***,да заплати на Л. Г. К.,
гр.Плевен, ЕГН*****, сумата от 1 500,00лв.,представляваща дялова
вноска в ответната кооперация,ведно със законната лихва,считано от датата
на подаване на ИМ/03.08.2020г./до окончателното изплащане на сумата.

Със същото решение Пл.РС е отхвърлил като неоснователни
предявените от Л. Г. К., гр.Плевен, ЕГН*****, против ПК“****“,с.***,
Пл.област,искове,както следва:

-иск по чл.242 от КТ вр.чл.128 от КТ за заплащане на сумата в размер на
6 842,68лв.-неизплатено трудово възнаграждение за периода 01.08.2017г.-
23.11.2018г.,

-иск по чл.245,ал.2 от КТ вр.чл.86 от ЗЗД за заплащане на лихва за забава върху неизплатеното трудово възнаграждение в размер на 2022,39лв.,за периода от 01.09.2017г. до 03.08.2020г.,

-иск по чл.222,ал.3 от КТ за заплащане на сумата от 1 397,40лв.,представляваща неизплатено обезщетение в размер на две brutни трудови възнаграждения,

-иск по чл.224,ал.1 от КТ за заплащане на сумата от 1 397,40лв.,представляваща неизплатено обезщетение за 40 дни неизползван платен годишен отпуск за 2017г. и 2018г. и

-иск по чл.61 от ЗЗД за заплащане на сумата от 436,67лв.,представляваща внесени собствени средства за заплащане на данъци в касата на ответната кооперация.

Осъдил е Л. Г. К., гр.Плевен, ЕГН***** да заплати на ПК*****,с.***, Пл.област, ЕИК*** сумата от 611,71лв.- деловодни разноси по компенсация.

Постъпила е въззивна жалба от Л. Г. К., гр.Плевен, ЕГН*****, чрез пълномощника му адв.К. от САК против горепосоченото решение на Пл.РС,в частта му,в която са отхвърлени следните иски:

-иск по чл.242 от КТ вр.чл.128 от КТ за заплащане на сумата в размер на 6 842,68лв.-неизплатено трудово възнаграждение за периода 01.08.2017г.-23.11.2018г.,

-иск по чл.245,ал.2 от КТ вр.чл.86 от ЗЗД за заплащане на лихва за забава върху неизплатеното трудово възнаграждение в размер на 2022,39лв.,за периода от 01.09.2017г. до 03.08.2020г.,

-иск по чл.222,ал.3 от КТ за заплащане на сумата от 1 397,40лв.,представляваща неизплатено обезщетение в размер на две brutни трудови възнаграждения,

-иск по чл.224,ал.1 от КТ за заплащане на сумата от 1 397,40лв.,представляваща неизплатено обезщетение за 40 дни неизползван платен годишен отпуск за 2017г. и 2018г. и

-иск по чл.61 от ЗЗД за заплащане на сумата от 436,67лв.,представляваща внесени собствени средства за заплащане на данъци в касата на ответната кооперация,както и в частта му относно присъдените деловодни разноски по компенсация.

В жалбата се излагат доводи за недопустимост на постановления от РС съдебен акт и грубо нарушение на процесуалните правила.Въззивникът е посочил ,че от една страна съдът е квалифицирал предявените искове като трудов спор-по КТ и така е разпределил доказателствената тежест между страните,а от друга страна в съдебното си решение е приел ,че не е налице трудово правоотношение между ищеца и ответната кооперация.Съдът не е изпълнил задължението си да укаже на ищеца да измени основанията на своите искове и да разпредели правилно доказателствената тежест между страните.Не съществува законова пречка отношенията между Председател на производствена кооперация и самата кооперация да бъдат трудови,доколкото в закон или устав не е предвидено друго Моли да бъде отменено обжалваното решение на Пл.РС като недопустимо, незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на процесуалните правила в обжалваната си част ,като същото бъде обезсилено и делото върнато на Пл.РС за ново разглеждане от друг състав на РС.Ако въззивната инстанция приеме,че решението е допустимо,но неправилно,но въззивникът моли същото да бъде отменено в обжалваната си част и по съществото на спора да бъдат уважени изцяло предявените от ищеца искове,със законните от това последици.Претендират се деловодни разноски.

Постъпил е писмен отговор от ПК“****“,с.***, Пл.област,чрез адв.А. К.,в който се излагат доводи за неоснователност на подадената жалба.моли да бъде потвърдено решението на Пл.РС в тази му част като правилно.Претендират се съдебни разноски.

Постъпила е въззивна жалба от ПК“****“,с.***, Пл.област,чрез адв.А. К.,против горепосоченото решение на Пл.РС в частта му,в която е уважен предявеният иск с правно основание чл.14,ал.1 от ЗК,като кооперацията е осъдена да заплати на Л. Г. К., гр.Плевен, ЕГН*****, сумата от 1 500,00лв., представляваща дялова вноска в ответната кооперация,ведно със законната лихва,считано от датата на подаване на ИМ/03.08.2020г./до

окончателното изплащане на сумата.В жалбата се излагат доводи,че по делото не са представени доказателства относно прекратяване на членственото правоотношение на ищеца в кооперацията.Също така не са изтекли законовите срокове за изплащане на дяловата вноска съгласно ЗК и Устава.Моли съда да отмени обжалваното решение в посочената му част,като по съществото на спора отхвърли като неоснователен искът с правно основание чл.14,ал.1 от ЗК,,със законите от това последици.Претендират се деловодни разноски.

Постъпил е писмен отговор от Л. Г. К., гр.Плевен,чрез адв.К. от САК по подадената жалба от ПК“****“,с.***, Пл.област.Неоснователни са оплакванията в жалбата,тъй като членството на ищеца в кооперацията е прекратено и той има право да получи дължимата дялова вноска съгласно чл.29 от ЗК.Дяловите вноски се изплащат на напусналите кооператори в продължение на три години,като в рамките на този тригодишен срок бившият член-кооператор може да предяви претенцията си за заплащане на дяловата вноска.ГФО на кооперацията на 2018г. е приет от ОС на кооперацията,което означава,че в полза на ищеца е налице изискуемо и ликвидно вземане.Моли да бъде потвърдено решението на Пл.РС като правилно в тази му обжалвана част.

Постъпила е частна жалба от Л. Г. К., гр.Плевен, ЕГН*****, чрез пълномощника му адв.К. от САК против постановеното определение №260097/12.01.2021г. на Пл.РС по гр.д.№3632/2020г. по реда на чл.248 от ГПК,с което е оставена без уважение молбата на ищеца за изменение на постановеното решение от 18.12.2020г. в частта му за разноските.В частната жалба се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на постановеното определение .Жалбоподателят моли окръжният съд да отмени определение №260097/12.01.2021г. на Пл.РС по гр.д.№3632/2020г. ,постановено по реда на чл.248 от ГПК,със законните от това последици.

Постъпил е писмен отговор по подадената частна жалба от ПК“****“,с.***, Пл.област,чрез адв.К.,в който се излага становище за неоснователност на частната жалба.Моли да бъде потвърдено обжалваното определение като правилно.

Окръжният съд, като прецени доводите, изложени от страните и доказателствата по делото, намира за установено следното:

ПО ПОДАДЕНАТА ЖАЛБА ОТ Л. Г. К., гр.Плевен, ЕГН**.***

Жалбата е неоснователна.

Решението на Пл.РС е допустимо.

Основанието на иска или „обстоятелствата,на които се основава иска“,обхваща фактите,от които произтича претендираното с ИМ материално субективно право.Достатъчно е спорното право да бъде индивидуализирано с белезите:съдържание и носители на правоотношението ,като ищецът не е длъжен да сочи правното естество на претендираното от него право,т.е. да го квалифицира правно.Дори и да даде правна квалификация,тя не обвързва съда,който е длъжен да я определи служебно.

Въз основа на посоченото от ищеца съдържание на спорното право,съдът го индивидуализира и квалифицира.Съдържанието на спорното право се посочва чрез петитума на ИМ,заедно с вида на търсената защита/установяване на спорното право,осъждане или правна промяна/.Именно петитумът на ИМ определя границите на решаващата дейност на съда.

С оглед посочените белези на спорното право в ИМ от страна на ищеца , Пл.РС правилно е квалифицирал предявените иски и се е произнесъл по същите с решението си по съществото на спора.Дори в подадената въззивна жалба от ищеца пред първоинстанционния съд се излагат доводи,че „не съществува законова пречка отношенията между Председател на производствена кооперация и самата кооперация да бъдат трудови,доколкото в закон или устав не е предвидено друго“.Това твърдение означава,че ищецът определя своите претенции като вземания,произтичащи от трудово правоотношение,с изключение от вземанията,произтичащи от членственото правоотношение на ищеца в кооперацията и неговото прекратяване.

Решението на Пл.РС е правилно и законосъобразно в частта му,в която са отхвърлени следните иски:

-иск по чл.242 от КТ вр.чл.128 от КТ за заплащане на сумата в размер на 6 842,68лв.-неизплатено трудово възнаграждение за периода 01.08.2017г.-23.11.2018г.,

-иск по чл.245,ал.2 от КТ вр.чл.86 от ЗЗД за заплащане на лихва за забава върху неизплатеното трудово възнаграждение в размер на 2022,39лв.,за

периода от 01.09.2017г. до 03.08.2020г.,

-иск по чл.222,ал.3 от КТ за заплащане на сумата от 1 397,40лв.,представляваща неизплатено обезщетение в размер на две брутни трудови възнаграждения,

-иск по чл.224,ал.1 от КТ за заплащане на сумата от 1 397,40лв.,представляваща неизплатено обезщетение за 40 дни неизползван платен годишен отпуск за 2017г. и 2018г. и

-иск по чл.61 от ЗЗД за заплащане на сумата от 436,67лв.,представляваща внесени собствени средства за заплащане на данъци в касата на ответната кооперация .

Пл.РС правилно е отделил спорното от безспорното в настоящия казус.Не е спорно,че ищецът е бил Председател на ответната кооперация до 23.11.2018г.,когато за Председател на кооперацията в ТР е вписан ***.

Въззивната инстанция приема,че е прекратено и членственото правоотношение на ищеца в ответната кооперация с неговото изключване като член-кооператор с решение на ОС на кооперацията от 23.03.2019г.

Основният спорен по делото въпрос е дължат ли се претендираните суми от страна на ищеца в ИМ като трудово възнаграждение,лихви за забава,обезщетения по КТ.Правилни са изводите на Пл.РС,че по въпроса за характера на отношенията между кооперацията и нейният председател е налице непротиворечива и многобройна съдебна практика,както и на ВКС на РБ.Съгласно трайната съдебна практика изборът на председател на кооперация не е равнозначен на избора по смисъла на чл.83 и сл. от КТ.Длъжностите,които се заемат въз основа на избор се установяват в закон,в акт на МС или в устав.Изборът като основание за възникване на трудово правоотношение не може да се провежда по отношение на всяка длъжност.В ЗК липсва изричен текст,който да урежда възможност за възникване на трудово правоотношение между Председателя на кооперацията и самата кооперация.Липсва уредба и в акт на МС.Такава възможност би съществувала само в Устава на кооперацията и то ,ако изрично е предвидено,че с Председателя на кооперацията се сключва трудов договор./решение №140/09.03.2009г. на САС по гр.д.№17/2008г.,решение

№430/30.11.2009г. на ОС-В.Търново по гр.д.№1057/2009г./Видно от представения Устав на ответната кооперация не е предвидено изрично, че с Председателя се сключва трудов договор. Създаденото въз основа на избор от ОС правоотношение между Председателя и кооперацията не е трудово по смисъла на чл.357 от КТ, независимо от представените с ИМ Споразумение по чл.107 от КТ и Допълнителни споразумения към „трудова договор“. Нормите на КТ, регламентиращи избора като специфично основание за възникване на трудово правоотношение, са неотнормирани към разглежданото правоотношение.

Предвид изложеното правилно и законосъобразно Пл.РС е приел, че предявените от ищеца искове против ответната кооперация за заплащане на трудово възнаграждение, мораторна лихва върху неизплатено такова и обезщетения по чл.222, ал.3 от КТ и чл.224, ал.1 от КТ, са изцяло неоснователни и като такива са отхвърлени.

По отношение на претенцията по чл.61 от ЗЗД за заплащане на сумата от 436,67 лв., представляваща внесени собствени средства за заплащане на данъци в касата на ответната кооперация, правилни са изводите на РС, че искът е недоказан. По делото не са представени нито писмени, нито гласни доказателства, установяващи внасянето на сочената сума като лични средства на ищеца в касата на кооперацията на 10.10.2018г.

С оглед изложеното следва да бъде потвърдено решението на Пл.РС в тази му обжалвана част като правилно и законосъобразно.

ПО ВЪЗЗИВНАТА ЖАЛБА НА ПК“**“, с.***, Пл.област, против горепосоченото решение на Пл.РС в частта му, в която е уважен предявеният иск с правно основание чл.14, ал.1 от ЗК.**

Жалбата е неоснователна.

Решението на Пл.РС е правилно и законосъобразно и в тази му обжалвана част.

По делото е безспорно установено, че ищецът Л. Г. К. е с прекратено членствено правоотношение в ответната кооперация. По делото са

представени писмени доказателства-ПКО №305/29.11.2017г. и извлечение от членската книжка на ищеца за внесени дялови вноски през 2009г. и 2017г.,установяващи размера на дяловата вноска на ищеца в ответната кооперация.Ищецът има право да получи дължимата дялова вноска съгласно чл.29 от ЗК.Дяловите вноски се изплащат на напусналите кооператори в продължение на три години,като в рамките на този тригодишен срок бившият член-кооператор може да предяви претенцията си за заплащане на дяловата вноска.ГФО на кооперацията на 2018г. е приет от ОС на кооперацията,поради което в полза на ищеца е налице изискуемо и ликвидно вземане.Неоснователни са възраженията в жалбата,че не са изтекли законовите срокове за изплащане на дяловата вноска съгласно ЗК и Устава на кооперацията.

Предвид изложеното следва да бъде потвърдено решението на Пл.РС и в тази му обжалвана част като правилно.

Обжалваното решение на Пл.РС следва да бъде изменено като неправилно единствено в частта му относно присъдените по компенсация деловодни разноски в полза на ПК“****“,с.***, Пл.област, ЕИК*** ,в размер на 611,71лв. с оглед постъпилата частна жалба против постановеното определение №260097/12.01.2021г. на Пл.РС по гр.д.№3632/2020г. по реда на чл.248 от ГПК,за което въззивният съд излага мотиви по-долу в настоящото решение.

При този изход на делото и с оглед неоснователността на подадените въззивни жалби по съществото на правния спор,следва да бъдат присъдени деловодни разноски по компенсация в размер на 738,79лв. в полза на ПК“****“,с.***, Пл.област, ЕИК***/при направени деловодни разноски съгласно представения Списък по чл.80 от ГПК от Л. Г. К. в размер на 400лв. ,както и разноски в размер на 880лв.за ДТ и адв.възнаграждение,платено в брой съгласно представения договор за правна помощ/.Следва да бъде осъден Л. Г. К., гр.Плевен, ЕГН***** да заплати на ПК“****“,с.***, Пл.област, ЕИК*** сумата от 738,79лв.- деловодни разноски по компенсация за въззивната инстанция.

ПО ПОДАДЕНАТА ЧАСТНА ЖАЛБА ОТ Л. Г. К., гр.Плевен, ЕГН***** против постановеното определение №260097/12.01.2021г. на Пл.РС по гр.д.№3632/2020г. по реда на чл.248 от ГПК,с което е оставена без уважение молбата на ищеца за изменение на постановеното решение от 18.12.2020г. в частта му за разноските.

Съдът намира,че частната жалба е основателна и следва да бъде уважена.

Съгласно ТР№6/6.11.2013г. на ВКС по т.д.№6/2012г. страната може да направи искане за присъждане на деловодни разноски най-късно до приключване на съдебните заседания в съответната инстанция,като представи Списък по чл.80 от ГПК,тъй като това е последния момент ,до който могат да се сочат валидно доказателства.Искане за присъждане на разноски не може да се прави по време на съдебните прения или с тяхното продължение-писмената защита.В настоящия случай ответната кооперация е направила такова искане за присъждане на деловодни разноски едва с писмената защита,представена от адв.К..По делото действително са представени доказателства за извършване на такива разноски—договор за правна помощ с отразено възнаграждение,заплатено в брой/на стр.45 от делото пред РС/,но тъй като искането е несвоевременно направено ,то не следва да бе отчитано от РС при изчисляване на направените от страните деловодни разноски по компенсация.Без значение е обстоятелството дали договореното адв.възнаграждение е изплатено изцяло и дали непредставянето на Списък по чл.80 от ГПК е задължително условие за присъждане на направените деловодни разноски.

Същевременно ищецът е представил Списък на разноските по чл.80 от ГПК и е направил своевременно пред РС искане за присъждане за направени разноски в размер на 1310лв.При това положение следва да бъдат присъдени деловодни разноски по компенсация съразмерно с уважената част от предявените искове в полза на ищеца Л. Г. К., гр.Плевен, ЕГН*****,в размер на 144,52лв.

Оставяйки без уважение молбата на ищеца Л. Г. К., гр.Плевен, ЕГН***** за изменение на решение №260598/18.12.2020г. ,постановено по гр.д.№3632/2020г. в частта му за разноските,Пл.РС е постановил

неправилен съдебен акт, който следва да бъде отменен ,като по съществото на молбата и на осн.чл.248ал.1 от ГПК следва да бъде изменено постановеното решение на Пл.РС №260598/18.12.2020г. по гр.д.№3632/2020г. в частта му за разноските, в която Л. Г. К., гр.Плевен, ЕГН***** е осъден да заплати на ПК****,с.***, Пл.област, ЕИК*** сумата от 611,71лв.- деловодни разноски по компенсация,като вместо него бъде осъдена ПК****,с.***, Пл.област, ЕИК*** да заплати по компенсация на Л. Г. К., гр.Плевен, ЕГН*****, направените от него деловодни разноски за първата инстанция ,в размер на 144,52лв.В тази част настоящото решение има характер на определение.

Водим от горното,съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА на осн.чл.272от ГПК Решение №260598/18.12.2020г. Пл.РС,постановено по гр. дело № 3632/ 2020 г. по описа на същия съд, в частта му, в която са отхвърлени предявените от Л. Г. К., гр.Плевен, ЕГН***** против ПК****,с.***, Пл.област, ЕИК***, искове:

-иск по чл.242 от КТ вр.чл.128 от КТ за заплащане на сумата в размер на 6 842,68лв.-неизплатено трудово възнаграждение за периода 01.08.2017г.-23.11.2018г.,

-иск по чл.245,ал.2 от КТ вр.чл.86 от ЗЗД за заплащане на лихва за забава върху неизплатеното трудово възнаграждение в размер на 2022,39лв.,за периода от 01.09.2017г. до 03.08.2020г.,

-иск по чл.222,ал.3 от КТ за заплащане на сумата от 1 397,40лв.,представляваща неизплатено обезщетение в размер на две brutни трудови възнаграждения,

-иск по чл.224,ал.1 от КТ за заплащане на сумата от 1 397,40лв.,представляваща неизплатено обезщетение за 40 дни неизползван платен годишен отпуск за 2017г. и 2018г. и иск по чл.61 от ЗЗД за заплащане на сумата от 436,67лв.,представляваща внесени собствени средства за заплащане на данъци в касата на ответната кооперация, както и в частта му, в

която е уважен предявеният иск с правно основание чл.14,ал.1 от ЗК, за заплащане от страна на ответната кооперация на Л. Г. К., гр.Плевен, ЕГН*****,на сума в размер на 1 500,00лв., представляваща дялова вноска в ответната кооперация,ведно със законната лихва,считано от датата на подаване на ИМ/03.08.2020г./до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Л. Г. К., гр.Плевен, ЕГН***** **ДА ЗАПЛАТИ** на ПК****,с.***, Пл.област, ЕИК*** сумата от 738,79лв.,направени деловодни разноси за въззивната инстанция по компенсация.

ИЗМЕНЯВА на основание чл.248,ал.1 ГПК Решение №260598/18.12.2020г. Пл.РС,постановено по гр. дело № 3632/ 2020 г. по описа на същия съд , в частта му за разноските,в която Л. Г. К., гр.Плевен, ЕГН***** е осъден да заплати на ПК****,с.***, Пл.област, ЕИК*** сумата от 611,71лв.- деловодни разноси по компенсация,като вместо **ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА ПК****,с.***, Пл.област, ЕИК*** **ДА ЗАПЛАТИ** на Л. Г. К., гр.Плевен, ЕГН*****, направените от него деловодни разноси за първата инстанция по компенсация съобразно уважената част от предявените искове,в размер на 144,52лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВКС на РБ в частта му относно исковете за трудово възнаграждение и акцесорния му иск за мораторни лихви на осн.чл.280,ал.3,т.3 от ГПК,в едномесечен срок от връчването му на страните.

РЕШЕНИЕТО е окончателно в останалата си част.

РЕШЕНИЕТО ИМА ХАРАКТЕР НА ОПРЕДЕЛЕНИЕ в частта му относно произнасяне по частната жалба по реда на чл.248,ал.3 от ГПК и подлежи на касационно обжалване с частна касационна жалба,в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____